

udstedende Myndigheds Retskreds. Den er gyldig i et halvt Aar fra Udstedelsesdagen og kan tilbagetages, naar dens Indehaver paadrager sig Politiets Mistanke om at have gjort sig skyldig i uredeligt Forhold, Betleri eller ulovlig Omførsel med Varer. Den forbrødes, naar Indehaveren idømmes Straf af Fængsel eller højere Straf.

3. Andre Genstande, til hvis Forhandling ved Omførsel Bevilling er meddelt af Indenrigsministeriet.

§ 17.

Den, som rejser om for, ved Forevisning af Prøver eller uden saadan Forevisning, at søge Affætning for indenlandsk Regning af Varer, som ikke maa forhandles ved Omførsel, maa kun sælge til Personer, der ere handelsberettigede med den paagældende Vare.

Den Udlanding, som, ved Forevisning af Prøver eller uden saadan Forevisning, vil søge Affætning for udenlandsk Regning af Varer, maa kun udøve saadan Virksomhed i Købstæderne og Handelspladserne, og Affætningen maa kun ske til handelsberettigede og kun i Partier af den i § 33 angivne Værdi. Vedkommende maa erhverve et Afgangsbævis i Genhold i Forskrifterne i Fdg. 8de Juni 1839 § 4, jfr. Pl. 16de April 1841, idet dog Afgiften fastsættes til 200 Kr., for saa vidt den paagældende kun rejser for een Forretning, og, for saa vidt han rejser for flere, til 100 Kroner mere for hver af de andre Forretninger. Den indkomne Afgift tilfalder Statskassen. Disse Regler gælde ogsaa for Indlændinge, der ville rejse om for, ved eller uden Forevisning af Prøver eller Præmier, at søge Affætning af Varer for udenlandsk Regning.

Enhver handelsrejsende skal, hvad enten Rejssen sker for inden eller udenlandsk Regning, medføre behørig Fuldmagt fra den eller de Forretninger, han repræsenterer. Saadan Fuldmagt er han stedsse pligtig paa Forlangende at forevise vedkommende Politimyndighed eller den, hvem han salbyder sine Varer.

§ 18.

Markeder maa kun afholdes paa de Steder og til de Tider, der fastsættes af Indenrigsministeriet.

Paa disse maa forhandles Heste og Kvæg, Frembringelser af indenlandsk Landbrug, Kreaturhold, Havedyrkning, Skovbrug og Fiskeri, jfr. § 2 Nr. 3, for saa vidt de ikke ere opkøbte i en Købstad, samt de Genstande, som det er de paagældende tilladt at forhandle ved Omførsel, hvorhos det er Bagere tilladt sammesteds at forhandle deres Frembringelser. Endvidere er det tilladt de i Købstæderne og Handelspladserne bosiddende næringsdrivende paa ethvert Marked, der afholdes paa deres Hjemsted, at udøve den Salgsret, til hvilken de have Adkomst.

Markeds salg er kun tilladt Personer, der ere bosatte her i Landet.

§ 19.

Ved frivillig Auktion maa Haandværkere, Fabrikanter og handlende kun afhænde de dem selv tilhørende Varer, til hvis Affætning de have Næringsadkomst, og kun i de Kvantiteter, i hvilke de i øvrigt ere berettigede til at forhandle disse. Forauktioneringen maa kun ske paa det Sted, hvor de i Genhold til Næringsadkomst i det sidst forløbne Aar have drevet og endnu drive Næringen. Skippere skulle være uberettigede til at udøve den dem efter § 4 tilkommende Handelsret ved Auktion.

Strandede og havareerede Varer maa dog sælges af enhver ved Auktion paa det Sted, hvor de bringes i Land.